

44670

J. Kazimir Podkrajski

YÉNEC

HVALEŽNOSTI IN SPOŠTOVANJA

neugasljivimu spominu

Prečastitiga, Visokoučeniga

Gospoda

JANEZA K. KERSNIKA

starašine c. k. učeliša Ljubljanskega in učenika
prirodoslovja, praviga uda kranjske
kmetijske družbe, i. t. d.

na dan obhajanja

TRJBOVICA

VESELIGA GODU

od rodoljubnih učencov posvečen in darovan

24. Rožnicveta

1844.

V' Ljubljani.

Natisnil Jožef Blaznik.

Inaciga glasa
Iz gosli ne dam.

Vodnik.

030021844

Ti, ki ljubiš verno vdane
Svoje učence, o modrica
Domorodna! k so ti znane
Naše želje bédodane,
Bodi dans nam pomočnica,
Počastiti učenika
V pesmi lastniga jezika!

Z rajskim sladam naše žile
Naj napolni tvoja lira,
De se bodo čuti mile
Dolžne hvale v njih zbudile,
De z njih pesem sladka zviraj,
Ki Njegove slavne dela
Celim svetu bode pela.

Ker ni čednosti na sveti,
 Ki bi bolj češena bila,
Ko v ljubezni v serci vneti
Skazane dobrote peti,
 Ktere roka je delila
 Tvoja učenik! mladosti
 Tak številno v obilnosti.

Iz navadnega obzora
 U narave svete hrame
Peljal nas si, kamor zora
Svitla ne prodre odzgora,
 Kjer temá okó objame,
 Ogrinjalo megle černe
 Prosti um gosto zagerne;

Tù nam svétit' je začela
 Rajska luč od Tebe vžgana,
Tù pozdrav'la zarja bela
Ko sestraica nas vesela
 Od kraljev'ga solnca dana:
 Glej! leskeče se v blišavi
 Vse v dolini in višavi!

Zdaj zvestó smo Te sledili
V narave skrivne stráni,
Nje moči se čudne učili,
Nje sladkosti s Tabo pili
V njenim krili skupej zbrani;
Tù smo mogli vsi spoznati,
De je nárav sladka mati.

Tukaj um resnice zbira:
De ne vlada zgoda slepa;
De od Večniga vse zvara,
Čigar moč ves svet prestira,
In dobrota vse obklepa;
Sveta de modrost njegova
Večno je ena, večno nova. —

Ti učiš, de domovini
U besedi in v djanji,
Kakor nje hvaležni sini,
Naj domá bo al v ptujini,
Stanovitno bod'mo vdani;
Lástno de blagó zatara
Kdor za rod svoj malo mara.

O vodnik naš prečastiti!

Kdo bi mogel Ti odreči

Vzeti nauk plemeniti,

Pokazano pot slediti,

Željni ter namen doseči?

Ko serce topí se Tvoje

V ognji domovine svoje!

Prejmi vének gorke hvale

Za dobrote preobilne,

Ki bodo ko rož'ce zale

V naših sercih v vek dišale;

V njih zasluge neštevilne

So spomnike stav'le zlate

De spomin ne vgasne na - Te.

Ven'c ni prvi naš ljubljeni,

Ki bo lepšal Tvoje čelo,

Kitijo Te nebrojeni,

Vedno mladi in zeleni,

Tròp mladenčev jih je plélo;

Ki z ljubeznijo gorečo

Tebi hval'jo svojo srečo. —

Nas valovi scer ločili
 Bodo časa zdaj dereči,
Pa nauki in sveti mili
Tvoji vedno nam svetili
 Bodo v sili in v sreči,
 Kakor potniku v ptujini
 Svitle zvezde v nočni t'mini.

Srečin kter' njih slušal glase
 Bo v življenja polznim teku,
Njemu venec sreče rase
Zdaj že za prihodne čase.
 V poznih letih bo še rekel:
 To je nauk učenika
 Hvala bodi Mu velika!

Na voljo vseh ljudi
Hoda kasa: sivi deteli
Pa tudi in avni mi
Vaji vedno nam svetili
Hoda v sili in v senci
Kakor poutku v poutu
Stilo zveče v noči tmini

Stela ktor: sivi klasi klasi
Bo v življenju polzani toka
Vstani vosec: arabe rase
Kaj je za priložna čas
V novih letih do ke reki
To je nauk učenika
In ali bodi tui velikai

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIZNICA

C01855: 0

00000441899